

Messrs. A. V. Moothedan
 T. A. Ramachandra Ayyar
 A. Eachara Menon
 K. Ashtamurthi Nambudiripad
 Chittur Kunhan Nambudiripad
 C. N. Ittiravi Nambudiri
 V. K. Bhaskara Menon
 S. S. Koder
 N. Govinda Pai
 C. J. Luis
 H. J. Walmesley
 P. V. Raphael

Noes

V. K. Aravindaksha Menon
 Rao Sahib I. N. Menon
 A. Madhava Prabhu
 Rama Varmha Tampuran
 C. J. Mathew
 B. V. K. Menon
 M. Sivarama Menon
 S. Venkateswaran
 Rao Sahib M. M. Paul
 Khan Sahib Y. M. Roshan Sahib
 Bahadur
 -Rao Sahib Dr. T. Verghese

Motion lost, 17 for and 23 against

The Cochin Code of Criminal Procedure (Amendment) Bill—

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Mr. President, I move that the Criminal Procedure Code (Amendment) Bill be taken into consideration, as reported by the Select Committee. In doing that, I have to make one or two observations. At the earlier stage of the Bill, the Hon'ble Advocate-General while stating that the principle of the Bill is accepted by the Government, was pleased to qualify that statement by saying that this being a Bill which affects the liberty of the subjects, something to be done to protect his liberties, requires minute consideration, just to see that it satisfies all that is wanted. I expressed my thanks for that attitude of the Government then and there and that attitude of the Government I am glad to say was consistently followed at the Select Committee stage. Examination was necessary and the Select Committee very carefully scrutinised the Bill and the result of their careful consideration is what is published in the shape of the Select Committee report. I am sure that my Hon'ble colleagues would have read it and from the Select Committee report it is clear that the best thought has been spent upon it and consistently with the position taken up by the Government at the earlier stage, the Committee has made some slight verbal changes, *viz.*, for the word "State" they have put "Cochin State" and for the word "Court", the words "High Court" have been put in for the purpose of clarity. Considering the present circumstances and perhaps the future circumstances also, that a person might have to be sent by the High Court to be brought before a military tribunal, the words "Court Martial or Tribunal" have been inserted. That has been put in as an addition. Except for these verbal changes, there have been no other changes. So, there is no necessity to speak at length on this Bill. It is a Bill that ought to have been on the Statute much earlier. I, therefore, commend it for the acceptance of this House.

Mr. T. P. Poulose (Kanayannur): Any changes from the British Act?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Absolutely no changes, except those suited to our conditions, and circumstances. But those changes were made in the original Bill. No material change has been made in that Bill, except some verbal alterations and the additions adverted already, adverted to by me.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): The Government are not opposing this Bill.

The Motion put and carried

Clause 2 put and carried

Clause 1 and Preamble put and carried

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Sir, I move that the Bill be taken up and finally passed into law tomorrow.

Motion put and carried

The Food question in Cochin State—(cont.)

Mrs. Joshua (Trichur-Women): I would invite the special attention of the Government on two points which deserve the best consideration at the hands of the Government. We are happy, rice is rationed 7 out of 8 days. But this benefit is taken away by the compulsion to purchase wheat. There is no exaggeration when I say that a good section of the poor people forego the rice ration for want of money to purchase the wheat. Imagine, how hard the Rule works on those who are most needy! When wheat was distributed free the other day, the officers concerned

One more matter. The one mistake that the Government committed from the beginning was to distrust the traders of the country. They are looked upon as enemies to the control system. This was a mistake which should be rectified forthwith. We have to take them into our confidence, enlist their co-operation and that will immensely help the working of the Department. With all the literary and legal qualifications of our grain purchasing officers, they cannot, in the field of business, do full justice to their work.

With these words I resume my seat.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ എ. ഇച്ചരമേനോൻ: മമ്പ് ഒരു കൂലിക്കാരൻ രണ്ടുപിറ കൂലിയുണ്ടായി
തന്നുവോ?

മില്ലിൽ കുത്തിയ തവിടിൽ അരിയുണ്ടാകുകയുള്ളതു് അനുഭവസിദ്ധമാൺ. കാശോ
പറ തവിടിലും നാഴിയരിവിതുമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാവുന്നതാൺ.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: നാഴിവിതം കണക്കാക്കിയാൽതന്നെയും ൩൩, ൦൦൦ പര അരിയാണു് ന്നു ലക്ഷം പര തവിടിച്ചുടെ പോന്നുപോകുന്നതു്. അതായതു ൧,൩൪,൦൦൦ ഉറപ്പിക തവിടിന്റെ വിലക്കു പുറമെ തവിടിച്ചുടേയും പോയിരി കുന്നു.

ഭക്ഷ്യവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കെക്കുറിച്ചാണെന്നിരിക്കുന്നിടത്തു പറയുവാൻ ഇതു് വകുപ്പധ്യക്ഷന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നെന്നു ഞാൻ വകവെച്ചുകൊ

ടക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരത്രയും തന്നെപ്പോലുള്ളവരാണെന്നു വകുപ്പുലുക്കൻ വിശ്വസിച്ചുപോകരുതു്. ജനദ്രോഹം ചെയ്യുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ് പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലത്തിൽനിന്നും തങ്ങൾ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുള്ള അവരിലൊരുവിഭാഗമെന്നു സംശയിക്കാവുന്ന രീതിയിലായിരിക്കുന്നു അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ. അതിന്നു ഒരേ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പറുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇന്നലെ സൂചിപ്പിച്ച ഒരു സംഗതിയെ വ്യക്തമാക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാനിതിന്നിപ്പോൾ ഇനിയുന്നതും.

കന്നി ൧-ാം-നു മുതൽക്കുണ്ടാന്നുള്ള നെല്ലാണ് നിലമടമസ്ഥന്മാർക്കനുവദിക്കാറെന്നു് ഇന്നു കാലത്തു ഗവണ്മെണ്ടു് പറയുകണ്ടായി. തലപ്പിള്ളിതാലൂക്കിൽ താമസക്കാരായ ഒരു വീട്ടുകാർ് നിലം മുഴുവനും തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലാണ്. സക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കാവുന്നിടത്തോളം നെല്ലു് അവർ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ബാക്കി നെല്ലു് വീട്ടിലേക്കു കടത്തുവാൻ കന്നി ൪-ാം-നു പെർമിറ്റിന്നുവേണ്ടി. മറ്റൊരു താവഴിക്കാരുടെ നെല്ലെടുത്തു ഇവർ ചിലവുകഴിച്ചും തുടങ്ങി. കന്നിമാസം ൨ ൪-ാം-നുവരെ കാത്തിരുന്നിട്ടും പെർമിറ്റു കിട്ടായ്യാലും ഉണ്ണാൻ വേറെ നെല്ലില്ലായ്യാലും അവർ പട്ടിണിയുടെ വക്കത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: അങ്ങിനെ വല്ലവരും പട്ടിണി കിടന്നിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇല്ലായ്യില്ല. ഇവരുകൂടെ, അവിടെ കിടപ്പുള്ള നെല്ലിൽ കുറച്ചുമാത്രം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു്, വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ബലമായിട്ടാണോ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: അല്ല. പെർമിറ്റില്ലാതെ; പക്ഷേ ഉള്ളനെല്ലു് മുഴുവനും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ഗവർണ്മെണ്ടു് സാധാരണയായി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാറുള്ള നെല്ലു പോലും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. പട്ടിണിയിൽനിന്നും തല്ലാലം രക്ഷനേടുവാൻ ഉള്ളതും. കൊലക്കുറം ചെയ്യുന്നതു്.....

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ആത്മരക്ഷക്കാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ആത്മരക്ഷക്കാണ്കിൽ അയാൾ കുററുക്കാമല്ല. ഇവിടെ പട്ടിണികിടന്നു ചാവാതിരിക്കാൻ ഈയാൾ യിയമം ലംഘിച്ചു എന്നുള്ളതു പരമാത്മമാണ്. ജനങ്ങളെ പട്ടിണിക്കിടാനല്ല അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കാനാണ് ഈവകുപ്പു രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ഈ നിയമലംഘനം ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റമാകയില്ല. എന്നിട്ടും ഒരു പ്രോസിക്യൂഷൻ നടപടി നിലവിലുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. കണക്കയച്ചതും, പെർമിറ്റിന്നുവേണ്ടിയും, നെല്ലുകൊണ്ടുവന്നതുമെല്ലാം ഈ വീട്ടിലെ പ്രായപൂർത്തിയെന്ന ഒരു പുരുഷനാണ്. എങ്കിലും പ്രോസിക്യൂഷൻ നടപടികൾ അയാളുടെ വൃദ്ധായ മാതാവിന്റെ പേരിലാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗ്രെയിൻ പർച്ചെയിസിങ്ങ് ആഫീസ്സർ ആരുടെയൊ ഒരു സ്ഥലം മുദ്രവെച്ചു് തന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അതുപൊട്ടിക്കരുതെന്നു പെർമിറ്റിന്നുവേണ്ടിയും ആളുടെ മാതാവിനെ രേഖാമൂലം അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. മയ്യാടകുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളെ കോടതി കേറുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തലായിട്ടാണോ ഇതിനെ പരിഗണിക്കേണ്ടതു്. ഈ വീട്ടുകാരുടെതാണു സ്ഥലമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ സ്ത്രീയുടെ പേരെവിടെനിന്നാണ് ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥനു കിട്ടിയതാവൊ?

Panel Chairman:

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: അരിയുടെ വിലകുറച്ചും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദ്രോഹശക്തിയെ ഇല്ലായ്മചെയ്തും സാധുക്കളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഭക്ഷ്യവകുപ്പുലുക്കുന്ന സാധിക്കുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ആവഴിയിൽകൂടി ഒരു പരിശ്രമം നടത്തണമെന്നു അദ്ദേഹത്തോട് പ്രേരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ഈ വിഷയത്തിൽ കുറെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. റേഷൻകാർഡു കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു കുറെ മുമ്പാണ്. അതു കിട്ടാത്തവരായി പലരും ഉണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷിലും മറ്റു പോയിരുന്നവരിൽ പലരും ഇവിടെ മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടു്. അവർക്കു റേഷൻകാർഡില്ല. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ അവർക്കു റേഷൻകാർഡിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായി. അവർ ചോദിച്ചിട്ടു കാർഡു കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. മുഖ്യപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കുപ്രകാരമല്ലാത്തവർക്കു് റേഷൻകാർഡു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ നിലയിൽ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു റേഷൻകാർഡു കൂടാതെ കിട്ടുന്ന ഗോതമ്പും മറ്റു സാധനങ്ങളും ബ്ലേക്കു മാർക്കറ്റിൽനിന്നു വാങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഡി

[illegible]

രണ്ടാമതായി കൊയ്ത്തിനുമ്പ് കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു വിവരവുമില്ലാത്ത ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പാടത്തുചെന്നുനോക്കി ഈ നിലത്തിൽ ൨൦ മേനി വിളവുണ്ട്, അതിൽ ഇത്ര നെല്ല് ഗവർണ്മെണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കണം എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിൽനിന്നു കച്ചിപ്പെടുത്തിയു ക്കൂട്ടിയിട്ടു വാങ്ങും. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കൊയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നിർദ്ദേശം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിധം കോമൺസെൻസ് ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പല ദുഷ്ടങ്ങളും ഉണ്ടു്. നെല്ല് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നു; എങ്ങിനെ അരിയാകുന്നുവെന്നുപോലും അറിയാത്ത, അരിയായിട്ടുമാത്രം വാങ്ങി ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ഇത്ര മേനി വിളവുണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ഒരു വീട്ടിൽചെന്നാൽ അവിടെ ഇത്രപറ നെല്ല് കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു നോക്കുവാനുള്ള ക്ഷമ പോലും അവർക്കില്ല. ഇതിനൊക്കെ ഒരു നിവാരണമുണ്ടാക്കണം. റേഷൻകാർഡുപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നതു കഴിയുന്നിടത്തോളം നെല്ലായിട്ടുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നു ഇവിടെ പല പ്രാവശ്യവും ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അരിയുടെ വിലയും കുറയ്ക്കുകയും, ഗവണ്മെണ്ടിനു് ഇതിൽനിന്നു വലിയ ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു ഇതിനുമുമ്പു ചില കണക്കുകൾകൊണ്ടു് ഈ സഭയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തവിടോടുകൂടിയുള്ള അരി എടുക്കാതെതന്നെ ൧൦൦ പറക്കു് ൫൩-ൽ ചിലപാനം പറ അരികിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തവിടിൽപോകുന്ന അരികൂടി കൂട്ടിയാൽ ൩൦ പറയോളമാകും. അപ്പോൾ ഒരുപറ നെല്ലിനു് ആറുടങ്ങഴി അരിയായി. ഒരുപറ നെല്ലിനു് ൧൧. ൩൩ ഞ.യാണ് വാങ്ങുന്നവില. ഇടങ്ങഴിക്ക് അഞ്ചു ഞ വീതം വെച്ചാലും ൩ ഇടങ്ങഴി അരിക്ക് ൧൧. ൧൨ ഞ. വിലവരും. അതുകൊണ്ടു് അരിയുടെ വില അഞ്ചു ഞയായി കുറച്ചാൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനു നഷ്ടമൊന്നും വരുവാനില്ല. മുഖിലത്തെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ കൂലിക്കാരെ കിട്ടുന്നില്ല. ഒന്നര മുപ്പികയും ഭക്ഷണവും തരാതെ ഞങ്ങൾ വരുകയില്ലെന്നു അവർ ശഠിക്കുന്നുണ്ടു്. അരിയുടെ വിലകൂടുതലാണ് അവർ അതിനു കാരണമായി പറയുന്നത്. അരിയുടെ വില കുറയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ കൂലിയും കുറയും. അതുകൊണ്ടു ഗവർണ്മെണ്ടിനു നഷ്ടവുമില്ല. ഗവണ്മെണ്ടു കച്ചവടംചെയ്തു ലാഭമെടുത്തു തുടങ്ങിയതു അടുത്തകാലത്തല്ലേ? ഇംഗ്ലീഷുകാരും നമ്മുടെനാട്ടിൽ ആദ്യം വന്നതു കച്ചവടത്തിന്നാണ്. എന്നിട്ടു ക്രമേണ രാജ്യം മുഴുവനും അവരുടെ കയ്യിലായി അതുപോലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനെന്നു പറഞ്ഞു് ഇവിടെയുള്ള കച്ചവടം മുഴുവൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ കയ്യിലായി. എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറ് ചിലവുകഴിച്ചു് ൧൧൧൮-ൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു പതിന്നാലായിരം ഉറപ്പികയോളം ലാഭമുള്ള സമിതിക്ക് ൧൧൧൯-ലെ ആഡിററു കഴിയുവാൻ വലിയൊരുലാഭം ഗവർണ്മെണ്ടിനു് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ വലിയ ലാഭമെടുക്കുവാൻ ഗവർണ്മെണ്ടു നോക്കരുതു്.

മിസ്സർ പോപ്പുലാൻ ഗോവർജനലാലൻ: ഹെറിയ ലാഭമായാലോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ബങ്കാറം ഗവർണ്മെണ്ടു ചെയ്ത കണ്ടിലേ? അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മാത്രമായി റേഷൻപദ്ധതിയിൽ ഒരു കോടി എഴുപത്തിരണ്ടു ലക്ഷം ഉറപ്പികവരെ ഗവർണ്മെണ്ടു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള വലുതും നമ്മുടെ ഗവർണ്മെണ്ടും ചെയ്യണം. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സാധുക്കളുടെയിടയിൽനിന്നു തെക്കിപ്പിഴിയുന്ന ഏർപ്പാടു നിറുത്തണം. നല്ലൊരു സൽപ്പേരോടുകൂടിയ കൊച്ചി ഗവർണ്മെണ്ടിനെ കളങ്കപങ്കിലാക്കുന്നത് ഇത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉപദ്രവം സാധുക്കളുടെയിടയിൽ കുറെ കുറയ്ക്കണം.

കൊള്ളിയെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടെങ്കിൽ അതിവിടെ ഇപ്പോൾ വലിയ ചിലവിലു. കൊള്ളിക്രിഷി എല്ലായിടത്തും ധാരാളമായി വളിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അതിനു കാരണം. ഇതിനുംപുറമെ ആദ്യം ചിലർക്കു ഗോതമ്പു കൊടുത്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ അതു അത്ര പത്മ്യമില്ലാതെയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗോതമ്പു പലതും നെല്ല്പോലെയെന്നെ പുഴങ്ങി കത്തി നമ്മുടെ റേഷൻ അരിയേക്കാളും നല്ല അരിപോലെയൊക്കി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കൊള്ളിക്കു ഇപ്പോൾ ഒരു ചിലവുമില്ല. എന്നാൽ ഒർലുഭം ചിലർക്കു അതു സ്റ്റാർച്ച് ആക്കുവാനുള്ള അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലും എല്ലാ കൊള്ളിക്രിഷിക്കാർ

കം അതിന് അനുവാദം കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെണ്ടു നേരിട്ടു കൊള്ളി മുഴുവൻ വാങ്ങി സ്റ്റാർച്ചാക്കുകയോ മറ്റൊരു ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ അവരെ സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ അടുത്തുകൊല്ലം കൊള്ളിക്കുതിരുന്ന ഉണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണ്.

ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള വലിയ ഗോഡൗൺസെല്ലാം ഇൻഷുവർ ചെയ്യേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ്. വല്ല അബദ്ധവും വന്നാൽ ഇൻഷുവർ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ വലിയ നഷ്ടത്തിനീടയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റി, തൃശ്ശിവപേരൂർ പൌവർ ഹൗസ് ഇവയെല്ലാം ഇൻഷുവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മട്ടാഞ്ചേരിയിലുള്ള ഗവണ്മെണ്ടുകൾ ഗോഡൗണുകളും അതുപോലെ ഇൻഷുവർ ചെയ്യണം.

പിന്നെ സൊപ്ത ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഒരു ഫുഡ് ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണ് പ്രധാനമായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്. ബ്രിട്ടീഷിലെല്ലാം ഇപ്പോൾതന്നെ നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇവിടെ ചെയ്യണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇവിടെയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഗോഡൗൺസ്, ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഒക്കെ പരിശോധന നടത്തുന്നതിന് ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ ഫുഡ് ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിക്കണം.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരൻ ഏഴത്തശ്ശൻ: അതു് എന്തു പരിശോധിക്കുവാനാണ്?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ വല്ല ദോഷങ്ങളും നേരിടുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാനായിട്ടു്. അതിനു സാന്നിട്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർമാരാണ് വേണ്ടതു്. അല്ലാതെ ഡോക്ടർമാരല്ല. അതായതു നമ്മുടെ പബ്ലിക്കു ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വളരെയധികം പരിചയമുള്ള സാന്നിട്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ ഓരോ താലൂക്കുകളിൽ നിയമിക്കണമെന്നു വളരെ നന്നായിരിക്കും. പുതിയ ആളുകളെ വെച്ചാൽ ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. കുറെ എക്സ്പീരിയൻസ് ഉള്ളവരായിരിക്കണം അവർ. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കണം.

ഇനി മറ്റൊരു സംഗതി കൊള്ളിക്കുതി കടുപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു കൊള്ളിക്കുതി കൊണ്ടുവരണമെന്നതിൽ അതിനു കൺസർവേറ്ററുടെ പെർമിറ്റു വേണം. കൊള്ളിക്കുതിയും മരമാണെന്നു വിചാരിച്ചാണു് ഫാറംസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ തടയുന്നതു്. കൊള്ളിക്കുതിയും മരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതേവരെ അവർക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ തടയുന്നതുകൊണ്ടു് ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ആ കിഴങ്ങു മുഴുവൻ ചീഞ്ഞുപോകാ നിടയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു കൊള്ളിക്കുതി കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷങ്ങൾ വരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൺസർവേറ്റർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ജോലിക്കാരെ മരം ഏതാണു്, കൊള്ളിക്കുതി ഏതാണു് എന്നു പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാം. ഇതു മാത്രം പത്തു തികഞ്ഞു പ്രസവിക്കുവാൻപോകുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു പ്രസവിക്കണമെന്നതിൽ സിവിൽ സർജന്റെ സട്ടീഫിക്കറു വേണമെന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇവക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുമാത്രമാണു് എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള പല വിമർശനങ്ങളും ഇവിടെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ആരും പറഞ്ഞു കേട്ടില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു തുടങ്ങിയതിനുശേഷം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കന്നുകാലികളുടെ ദുർഭിക്ഷം വർദ്ധിക്കുകയും തന്മൂലം കൃഷിക്കാരെല്ലാം കന്നുകാലികളായും, ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേച്ചിൽകാരായും മാറിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ ബോധ്യം. ഈ നിലയൊന്നു മാറ്റി കൃഷിക്കാരെക്കൊക്കെ മനുഷ്യരാണെന്നുള്ള തരത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്താൽ കൊള്ളാമെന്നു് ഇവിടെ എനിക്ക് പറയാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. കൃഷിക്കാരെ കന്നുകാലികളാക്കി അവരുടെ കഴുത്തിൽ നുകവുംകൂടി വെക്കുവാനാണു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാകുന്ന മേച്ചിൽക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ സകല ആജ്ഞകൾക്കും വഴിപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർ നടന്നുകൊള്ളണം. ഇതിനേക്കാൾ ഭേദമാണു അവർക്കു വധശിക്ഷതന്നെ വിധിക്കുകയാണെന്നതിൽ അതിൽ ഞങ്ങൾക്കു സങ്കടം തോന്നുകയില്ല. ഇപ്പോൾ യാതൊരു വിവരവും ഇല്ലാത്ത വില്ലേജ് ഡ്രോൺസ്ഥാന്റുടേയും മാസപ്പടിമാരുടേയും വരുതികൾ ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു കൊള്ളണം, ഇതു വളരെ സങ്കടമായിട്ടുള്ള ഒരു അവസ്ഥയാണു്. വേണമെന്നിൽ കൃഷി മുഴുവനുംതന്നെ ഞങ്ങൾ സർക്കാരിലേക്കു വിട്ടുതരാം, ഞങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുവാനുള്ളതു മാത്രം ഇങ്ങോട്ടു കിട്ടിയാൽ മതി. ഇതു ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണു്. എന്നിട്ടുംകൂടി മന

സ്കീലാക്കുവാനുള്ള സമ്പന്നസ്സ് ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാൻ തരമുള്ളു. ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു ഒരുവിധത്തിലും ആവശ്യമില്ലാത്തതായ നടപടികളാണ് അധികവും കണ്ടുവരുന്നത്. എത്രയും വലുതായ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഒരു വിഷയം നേരിടുവാൻ കാരണം നെല്ലിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വിലകൂടുതലാണ്. സാധാരണക്കാലങ്ങളിലെപ്പോലെ ആരോ എട്ടോ പത്തോ അണക്കു നെല്ല് കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നെല്ലിനു മാത്രമല്ല, മറ്റു പല സാധനങ്ങൾക്കും വില വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെല്ലിനു വില മുമ്പിലത്തെ നിലയിൽനിന്നു കുറയുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്ന ഡിയർനസ് അലവൻപോ മറ്റു സൗജന്യങ്ങളോ ഒന്നുതന്നെ ആക്കും കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ല. ഇന്നലെ ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പറയുകയുണ്ടായി, നെല്ല് കൊടുത്താൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്; അതുകൊണ്ട് അരിതന്നെ കൊടുക്കണം; അതും പുഴക്കലരിതന്നെ വേണം കൊടുക്കുവാൻ എന്നു്. എന്റെ അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അരിയായിട്ടു കൊടുത്തുവരുന്നത് അതിലെ പുഴവും കല്ലും നെല്ലും ഒക്കെ കളഞ്ഞു ബാക്കിയുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാൽ നല്ല അരി വളരെ കുറവായിരിക്കും. നെല്ല് കൊടുത്താൽ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ജനങ്ങൾക്കെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തു പത്തുമപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നെല്ല് കൂത്തുവാനായിട്ടുള്ള മില്ലുകളോ മറ്റു യന്ത്രങ്ങളോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്തും ഇവിടെയുള്ള ആളുകൾ അതു കത്തി അരിയാക്കി നല്ല അരിതന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ൪ ൫ വയസ്സോളമായിട്ടുള്ള ഞാൻതന്നെയും ഇന്നേവരെ നെല്ല് കൂത്തുവാനായിട്ടു് നാട്ടിലുള്ള മില്ലുകളുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൈകൊണ്ടു കത്തി അരിയാക്കിയാണ് ഇന്നും ആ നാട്ടിലുള്ള മിക്കവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവരുന്നത്. അരിയ്ക്കു പകരം നെല്ല് കൊടുക്കണമെന്നു ചില മെമ്പർമാർ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ വലിയ അബദ്ധമൊന്നും വരുവാനില്ല. അരിതന്നെ കിട്ടണമെന്നു നിബ്ബന്ധമുള്ളവർക്ക് അരിയും ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് നെല്ലും കൊടുക്കുക; അപ്പോൾ ഈ വൈഷമ്യം തീർന്നു.

പിന്നെ ആറുപറ നെല്ല് കത്തിയാൽ ൫ ന് പറ്റ അരി കിട്ടും എന്നും മറ്റും ചിലർ പറഞ്ഞുടക്കു. അതു ശരിയാണെന്നു വിശ്വാസം എനിക്കില്ല.

നെല്ല് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അതാതു വില്ലേജുകളിൽ ഉള്ള നെല്ല് അവിടെയുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുക എന്നു വെക്കുകയാണെങ്കിൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട് ചാർജസും മറ്റും വളരെ കുറയും. അരിയായിട്ടു കൊടുക്കുന്നവർക്കു കഴിയുന്നതും നല്ല അരിയായിട്ടു കൊടുക്കുകയും വേണ്ടതാണ്.

ഇപ്പോൾ കൃഷിയാവശ്യത്തിനുവരുന്ന ചിലവുകളൊക്കെ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ കൃഷിക്കാർ തന്നത്താൻ സഹിക്കണമെന്നുള്ള നിലയിലാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. കന്നുകാലികൾ വാങ്ങാൻപോയാൽ അവർ പറയുന്ന വില കൊടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ സാധനം കിട്ടുകയില്ല. അതിനൊന്നും യാതൊരു നിയന്ത്രണവും ഇന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു നിയന്ത്രണസമ്പ്രദായം തുടങ്ങിയാൽ അതു ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ഒരിക്കലും ശരിയാകുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇപ്പോൾ ഗവർണ്മെണ്ടു നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള സാധനങ്ങൾക്കു എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുപോകുകയാണെങ്കിൽ കിട്ടാൻതന്നെ തെരക്കുമായിട്ടുണ്ട്. വില നിയന്ത്രണമാണ് അതിനു കാരണം. വില നിയന്ത്രിച്ചപ്പോൾ സാധനങ്ങൾതന്നെ എങ്ങും കിട്ടാതെയായി. മനുഷ്യക്കു ഉപയോഗപ്രദമായ ചില കാര്യങ്ങൾപോലെ വളരെ ഉപദ്രവത്തിനിടയാക്കുന്ന പല സംഗതികളുമുണ്ട്. അതായിരുന്നു പ്രധാനമായി ഗവണ്മെണ്ടു നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഇന്നു പട്ടണങ്ങളിൽ പലഭാഗത്തുമുള്ള കാനകളിൽ എത്രത്തോളം മലിനസാധനങ്ങളും ചീഞ്ഞ ഭുജിച്ച സാധനങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം പൊതുജനങ്ങളുടെ ഹെൽത്തിനു വളരെ ദോഷത്തെയല്ലെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്? ഇതായിരുന്നു ഗവണ്മെണ്ടു് ആദ്യമായി നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഇതിനു് ഗവണ്മെണ്ടു് ഇന്നേവരെ എന്തെങ്കിലും ഒരു കൺട്രോൾ നടത്താൻ ശ്രമിച്ചുവോ? ഇതിനു കൺട്രോൾ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈവക യാതൊരു മലിനവസ്തുക്കളും ഒരു സ്ഥലത്തും കാണാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു. കൺട്രോൾ ചെയ്യുക എന്നുവെച്ചാൽ ചുരുക്കത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം ആ സാധനങ്ങൾ കാണാതെകണ്ടാക്കുക എന്നാണ്. വാച്ച്, ഫൌണ്ടൻപേന, ഇതുകളൊക്കെ ഗവണ്മെണ്ടു കൺട്രോൾ ചെയ്തുകാരണം ഒരു സ്ഥലത്തും അന്വേഷിച്ചാൽ സാധനം കിട്ടുകയില്ല എന്നായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഗവണ്മെണ്ടു നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരു സാധനവും ഒരിടത്തും കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുണ്ട്. അതാണ്

ഞാൻ പറഞ്ഞത് ആക്ഷം കാണാൻ പാടില്ലാത്തതും മനുഷ്യർക്കു വളരെ ഉപദ്രവത്തെ ചെയ്യുന്നതുമായ മലിനവസ്തുക്കളെയായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യമായി കൺട്രോൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് എന്ന്. ഇപ്പോൾ നാട്ടിലുള്ള പല പ്രധാനകച്ചവടവും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കയ്യിലായിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് മുഴുവനുംതന്നെ ഗവണ്മെന്റു നേരിട്ടു ഏറ്റെടുത്തുക; അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പലക്കും ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഉദ്യോഗം കിട്ടുമല്ലോ എന്നുകരുതി അതിനെ ആരും എതിർക്കാനും പറപ്പെടുകയില്ല. കച്ചവടംപോലെയെന്ന കൃഷിയും ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുത്തു നടത്തിക്കൊള്ളുക. പിന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ആ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കൊള്ളിതൃഷിയെപ്പറ്റി നാടുമുഴുവൻ പറഞ്ഞു പറത്തി നാട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് നാട്ടിലും കാട്ടിലും വെള്ളത്തിലുമൊക്കെ കൊള്ളിവെയ്ത്തി. എന്നിട്ടു അതു പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ദേശമംഗലം നമ്പൂതിരി കൊള്ളി തൃഷിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അതു പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അനുവാദം അറിയിച്ചു. ഞാൻ ഈ കൺസിലിൽ വരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന് അനുവാദം കിട്ടിയതായി എനിക്കറിവില്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സകല കണ്ടിഷൻസും അനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റിലേക്കുള്ള ലാഭം കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളതു തന്നാൽ മതിയെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും ഇതേവരെ കൊള്ളി പഠിച്ചെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. എന്താണു് ഈ നിലയിൽ കുറച്ചുദിവസംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ കാടു ശരിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ കൺസർവേറർ അവർക്കുള്ള എൽപ്പിക്കാമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് ഇത്തരം സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ മന്ത്രിയുടെ നയം ഒരു തരത്തിലും ആശാശ്ചര്യമല്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം നാട്ടുകാരെ മുഴുവൻ കൊള്ളി കത്തിച്ച് വളരെ കഷ്ടത്തിലാക്കി എന്നുവേണം പറയുവാൻ (ചിരി)

ഇനി നെല്ലെടുക്കുവാനും മറ്റും നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതായ ഒരു പുതിയ പ്രൊപ്പോസൽകൂടി എനിക്കു പറയുവാനുണ്ട്. നാട്ടിലുള്ള കൃഷിയെല്ലാം ഗവണ്മെന്റു നേരിട്ടു നടത്തുകയും, വിളവു മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ടക്കയും ചെയ്തു നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി വില്പനയ്ക്കു കയറുവാൻ ഓരോ ഹോട്ടൽവെച്ച് എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. അതിൽപിന്നെ എവിടെയെങ്കിലും ആരെങ്കിലും അടുപ്പിൽ തീ കൂട്ടിയെന്നു കണ്ടാൽ അപ്പോൾ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും വേണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നാട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി വിറകിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും നമ്മുടെ കൺസർവേറർക്കു സഹിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. ഒരു കഡംബത്തിൽ എട്ടാളുണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ ആ എട്ടാൾക്കും ആ ഹോട്ടലിൽനിന്നു് എട്ടു പൊതിച്ചോറ് കൊടുക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുക. അവർ അതു വാങ്ങി ഉത്തര കഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് ഈ സാധനങ്ങൾ കൺട്രോൾ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാളും കച്ചവടമെല്ലാം നേരിട്ടു ഗവണ്മെന്റു നടത്തുന്നതിനേക്കാളും നാട്ടുകാർക്കു പ്രയോജനപ്പെടുക എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. (ചിരി)

ഇനി വേറെ ഒരു സംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുണ്ട്. സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും വിത്തു ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും പോയി വിത്തു വാങ്ങിച്ചു. സംഗതിവശാൽ അതിൽ പത്തിനാലുപിതം മുളച്ചില്ല. തന്നിരുന്ന കൃഷിയും വളരും മോശമായി. അതുപോലെതന്നെ പലക്കും ആ അബദ്ധം പറിട്ടുണ്ട്. പിന്നീടു പലരും വിത്തിന്റെ ദോഷത്തെപ്പറ്റി പറയുകയും ഉണ്ടായി. അതിൽപിന്നെ വീണ്ടും വിത്തുവാങ്ങുവാനായി അവർ പോയപ്പോൾ അതിലെ ചില അധികാരപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ "നിങ്ങളെയൊക്കെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചേക്കാം" എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവരുടെ പക്കൽനിന്നു പഠിക്കേണ്ട ആ പാഠം എന്താണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വിത്തുവാങ്ങുവാനായിട്ടു പോയി ഒരു പുതിയ പാഠം പഠിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ല.

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ കഴിയുന്നതും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കുറെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കുറക്കുക; എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടുതലായി ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ വക ദോഷങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, നമ്പൂതിരി ബ്ലോക്കുമാക്കാറിൽ നെല്ല് വിൽക്കുന്നുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞതായി എനിക്കറിയാം. അതിനു ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ച സമാധാനം അയാൾ കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതായിട്ടു എനിക്കറിവുണ്ടു് എന്നു മാത്രമാണ്. ബ്ലോക്കുമാർക്കു നടുത്താണോ കൈക്കൂലി വാങ്ങാണോ യാതൊന്നിന്നും ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ

യുള്ള ആളുകളെ കുറച്ചു നല്ല പാകതയും വിവരവും വിശേഷജ്ഞാനവും ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മാത്രം വെച്ച് കാർയ്ക്കുൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയാൽ നന്നായിരിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിയതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമായില്ല. അവരിൽ യോഗ്യതയും മര്യാദയും ഉള്ളവരെ മാത്രം വെച്ചിട്ടു ബാക്കിയുള്ളവരെ പീരയ്ക്കുവിടുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഡയറക്ടർ അവർകൾക്കു ഒരുവിധം സമാധാനമായി ഈ രാജ്യത്തു പോരുകാം.

ഇന്നത്തെ നിലക്കു എന്റെ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു കിടന്നു പോരുകയാണുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥലം തരുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യംതന്നെ വിട്ടു പോകാൻ തയ്യാറാണ്. അത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ഞങ്ങൾക്കു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ മാതിരി അടിമതപരമായി ജീവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്.

നെല്ലെടുക്കുവാൻ വരുന്നവർ മുഴുവൻനെയ്യും എടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടു അതു അകത്തിട്ടു പുട്ടി മുദ്ര വെക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഇതൊക്കെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം എന്നെഴുതി ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുകയും വേണം. നെയ്യു മുഴുവനും കൊടുത്തു പട്ടിണി കിടന്നാൽ മാത്രം പോര, അതോടുകൂടി അവരുടെ മുദ്രയും സൂക്ഷിച്ചുകൊടുക്കണം. കുറെ വിവരമുള്ള ആളുകളെയാണ് ഈ ജോലികൾക്കു വേക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കൊന്നിനും ഇടവരികയില്ല.

ചിങ്ങമാസത്തിൽ കൊയ്തു നെയ്യ് കൊണ്ടുവരാനായി പെർമിറ്റിന് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ കന്നി ൧൪-ാം-നു-യാണ് എന്നിങ്ങനെ പെർമിറ്റു കിട്ടിയതു്. നാലു ദിവസത്തിനകം കൊണ്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാനും ആ പെർമിറ്റു പ്രകാരം സാധ്യമല്ല പെർമിറ്റു കിട്ടി ഒരു വണ്ടിയോ മറ്റൊരു പീടിച്ചിട്ടുവേണം നെയ്യു കൊണ്ടുപോകുവാൻ. വണ്ടി അന്വേഷിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ കിട്ടാനും വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. നാലു ദിവസത്തിനകം പക്ഷെ കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും വരാം. അതു കരുതിട്ടായിരിക്കണം നാലു ദിവസത്തെ ഇടവെച്ച് പെർമിറ്റു തന്നതെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും കൂടുതൽ സൗകര്യം തരാത്തപക്ഷം അവരുടെവക ചോറികളിൽതന്നെ കയറ്റി കൊണ്ടുവന്നു തരികയും അതിന്റെ ചിലവ് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. പെർമിറ്റു കൊടുത്തിട്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയാക്കുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. മുമ്പിലത്തെ മാതിരിയല്ല ഇപ്പോഴത്തെ വണ്ടിക്കൂലി. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ മനുഷ്യർക്കു ഒരു പ്രകാരത്തിലും പോരുകുവാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിവരുത്തിയാൽ അതു വളരെ സങ്കടമാണ്.

ഇതിലേക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയെ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിൽ കമ്മിറ്റിയോഗം നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുകേട്ടു ഞാൻ അങ്ങോട്ടുപോയി. അന്നുകൂടിയ യോഗം ചെയർമാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. അതു പോലെ ചിങ്ങമാസം ഭാണക്കാലത്തു ഉത്രാടത്തിൽനാൾ യോഗം കൂടുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് അന്നും ഞാൻ പോയിരുന്നു. നീങ്ങളുടെ വല്ല ആവശ്യങ്ങളും പറയുവാനുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ പറയാം എന്നാണ് എന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായതു്. ഇന്നു ആവശ്യത്തിനാണ് കമ്മിറ്റി കൂടുന്നതെന്നും, എന്താണു അതിലെ ആലോചനാവിഷയമെന്നും ഒന്നുംതന്നെ ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നാണ് അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി.

ലൈസൻസ് പീടികക്കാക്കു കൊടുക്കുന്ന അരി ഏഴു മുതൽ എട്ടുവരെ പറ കൊള്ളുന്ന ചാക്കാണ്. ഏഴു പറ കൊടുത്താലും അതും എട്ടുപറയാക്കി വിറ്റുകൊള്ളാനാണ് അവർക്കുള്ള നിർദ്ദേശം. ഇതിന്റെ സൂത്രം എങ്ങിനെയാണെന്നറിവാനായി ഞാൻ ഒരു പീടികയിൽപോയി. എങ്ങിനെയാണ് ഇവിടെ അരി അളന്നു കൊടുക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇടങ്ങഴി അരി നല്ലപോലെ താഴ്ത്തി വെച്ചിട്ട്, ഇങ്ങിനെയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു. ഇങ്ങിനെ കൊടുക്കാനാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് എഴുതിത്തരാമോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഇതു വാക്കാൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെ വാക്കാൽ പറയാമെന്നല്ലാതെ എഴുതിത്തരാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞതു്. ഈ തരത്തിലുള്ള ക്ഷോഭേജ് അളവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത് എന്നെന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനുംപുറമെ അരികൂടാതെ ഗോതമ്പും എല്ലാവരും വാങ്ങണമെന്നുണ്ട്. ഇടങ്ങഴി അരിയുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ നാലിലൊരുഭാഗം ഗോതമ്പുംകൂടി വാങ്ങണം. അന്നുപോലും പറയുകയാണെങ്കിൽ നാഴി ഗോതമ്പു വാങ്ങിയാൽ അതു നന്നാക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ നല്ലഭാഗം കാൽ നാഴിയോ മറ്റൊരു മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ അരിക്കുംപുറമെ ഈ ഗോതമ്പുംകൂടി നാട്ടുകാരെ തീറ്റിക്കുന്നുണ്ട്. ഗോതമ്പു കത്തിച്ചു അരിയാക്കാം; അതു വളരെ വിശേഷം

ഷമാണ് എന്നൊക്കെ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ഗോതമ്പു വളരെ വിശേഷമാണ്, അതുപയോഗിച്ചാൽ പാലോ നെയ്യോ ഒന്നുംവേണ്ട, തെങ്ങുള്ള ദിക്കുകളിൽ വിശേഷിച്ചും ഇതു വളരെ നല്ലതാണ് എന്നൊക്കെയാണെങ്കിൽ അത്രയും നല്ല ഗോതമ്പും നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളപ്പോൾ എന്തിനാണ് കല്ലും നെല്ലും പഴുവും കൂടികല പൊട്ട അരി നാടുകാർക്കു കൊടുക്കുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുക. കച്ചവടം, കൃഷി മുതലായവയെല്ലാം ഗവണ്മെണ്ടു നടത്തുക, എന്നിട്ട് വില്പനയ്ക്കുകയോ മറ്റും നാടുകാർക്കു ചോദ്യം കൊടുക്കുവാനായിട്ട് ഓരോ ഹോട്ടലുകളും ഏർപ്പെടുത്തുക അതായിരിക്കും ഉത്തരമായിട്ടുള്ളത്. കമ്മ്യൂണലായിട്ട് ഹോട്ടലുകൾ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഹോട്ടലുകൾ തുടങ്ങുകയായിരിക്കും നല്ലത്. കുറച്ചു കാലത്തേക്കു ഇതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക. ഉദ്യോഗം കൊടുക്കേണ്ട കാര്യത്തിനും റേഷൻ സംബന്ധിച്ചു പരാതികൾ കുറയ്ക്കുവാനും മറ്റും ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏർപ്പാടുകൾവെച്ച് ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. ഇതൊന്നു ഗവണ്മെണ്ടു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ തരക്കേടില്ലെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്നതു വിലനിയന്ത്രണമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ വില നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ അതേ പദാർത്ഥത്തിന് അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ എന്താണു വില, നിയന്ത്രിക്കുന്ന വിലകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്, ആ മാറ്റങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങിനെയെല്ലാം സ്पर्ശിക്കുന്നുവെന്നെല്ലാം ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ വില വളരെ കൂടുതലായിരിക്കുക, ഇവിടെ വില വളരെ കുറയുക അങ്ങിനെ വന്നാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ട സാധനം അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നുപോകുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇവിടെ ഒരു കാലത്തു അരിയുടെ വില വളരെ കുറവായിരുന്നപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ വില വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു അരി കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ കടന്നുപോകാതെയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇവിടെ പല ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിരുന്നു. എസ്റ്റേസ് പ്യൂൺസിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുക, പോലീസിന്റെ സംഖ്യ കൂട്ടുക, മറ്റു കൂലിവേലക്കാരെ ഏല്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും ഇവിടെ സൂഗ്ലിംഗ് നടന്നിരുന്നു. ഇവിടെത്തെ സപ്ലൈവകുപ്പിലെ ചിലവുകൾ കണക്കാക്കിനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു മൂന്നു തിരുവിതാംകൂറിനുണ്ടായിരുന്ന നിലതന്നെ ഇവിടെയും വന്നുചേരുവാനാണ് എളുപ്പമുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ വില നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ അതേ പദാർത്ഥത്തിന് അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ എന്താണു വില എന്നു കണക്കാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു പലപ്പോഴും തോന്നാറുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അങ്ങിനെ കണക്കാക്കാറുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിക്കുക, കാർഷികോപകരണങ്ങളുടെ വിലയും കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിയും കൃഷിക്കാർക്കുപയോഗമുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കാതിരിക്കുക ഇങ്ങിനെവന്നാൽ കർഷകർ പലവിധത്തിലുള്ള നഷ്ടങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവമായിട്ടുവരും. അതിന്നു് ഇന്നത്തെ ഇവിടെത്തെ കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ വിലനിയന്ത്രണം ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. കാർഷികോൽപന്നങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു നെല്ലാണ്. അതിന്റെ വില നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരെമറിച്ചു കാർഷികോപകരണങ്ങളായ കന്നുകാലികളുടേയോ, കലപ്പാ, തൂമ്പ മുതലായവയുടെയോ വിലയും നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വില എത്രയോമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയധികം വിലകൊടുത്തു കാർഷികോപകരണങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു് ആ കൃഷിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന നെല്ല് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ട വിലയനുസരിച്ചു വിലക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ നാട്ടിലെ കൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, കൃഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്നതോടൊപ്പം കൃഷിയെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായ നിലയിൽ കർഷക തൊഴിലാളികളെ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും, അവരുടെ കൂലി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ടു ഏർപ്പെടുകയും, ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ സകല ചിലവുകഴിച്ചു ഒരുരൂപിക കൊടുക്കാമെന്നു പ്രചരണവേല നടത്തുകയും ചെയ്യാണു് ആസ്സാമിലേക്കും സിലോണിലേക്കും മറ്റും അവരെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ കൃഷിസംബന്ധിച്ച സകല വേലകളും ചെയ്യുന്ന

എല്ലാ തൊഴിലാളികളും ഈ രാജ്യത്തുനിന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കൂലിയും ഈ തരത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാർഷികോപകരണങ്ങളുടേയും കൂലിയും നിലയുയർന്നുവെച്ചിട്ട് കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിക്കാതെയിരുന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ പല കൃഷിക്കാർക്കും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായിവരും. ഈ ഒരു ആവലാതി സർവ്വ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും അനവരതം പറപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയാണെന്നുള്ളതിന്നു നാട്ടുസ്തരങ്ങളിൽ സ്വല്പമൊന്ന് ഇറങ്ങി അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ട് വില നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണ്. കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും വിലയും കൂലിയും നിശ്ചയമായിട്ടും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയും ഇതോടുകൂടി ഉണ്ടാകണം. ഇതാണ് നിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തെ നില കൂടുതൽ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന നയത്തിനുപോലും വളരെ ഹാനികരമാണ്. മുമ്പു രണ്ടുപുറു കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ഭൂമികൾ ഇപ്പോൾ ഒരു പുറു കൃഷിചെയ്യാതെ വെറും തരിശാക്കിയിടാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള തരിശുഭൂമികൾ ധാരാളമായി നാട്ടിന്റെ പലഭാഗത്തും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം കർഷകന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടമാണ്. നഷ്ടം വരുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണ് കുറെകൂടി മെച്ചമെന്നുകരുതി അവർ ഭൂമി തരിശായി ഇടുന്നു. സർപ്പെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നോ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നോ മുമ്പു രണ്ടു പുറു കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ഭൂമികളിൽ ഒരു പുറുമാത്രം കൃഷിചെയ്യുന്നവ എത്രയുണ്ടെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാകും. അതുകൊണ്ട് വില നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യം, തൊഴിലാളികളുടെ കൂലി ഇങ്ങിനെയുള്ള രണ്ടു സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റ് പ്രധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്നാമത് അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ വിലയെന്താണ്, കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ വിലയും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലാളികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന കൂലിയും എന്താണ് എന്നറിഞ്ഞ് അതുകൂടി നിയന്ത്രിക്കണം. ഇതിനുംപുറമെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി ശ്രദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. ഇതിനുമുമ്പു പ്രസംഗിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞ സംഗതി പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഗവണ്മെന്റ് പദാർത്ഥങ്ങൾ കൺട്രോൾചെയ്യാതെയും കമാണ്ടിയർചെയ്യാതെയും വില മാത്രം നിയന്ത്രിച്ചാൽ ആ സാധനം നാട്ടിലെങ്ങുംതന്നെ കിട്ടാതെയൊക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനം നിയന്ത്രിച്ചാൽ, അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾ എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത് എന്നു വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ ആ സാധനം പിന്നെ ഒരു ദിക്കിലും കിട്ടുകയില്ല. ആ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി പൊതുജനങ്ങൾ കുറെ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതായിവരും. ഉള്ളിയുടെ വില നിയന്ത്രിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു സുഖക്കേടപിടിച്ച ഒരാൾക്കു കണ്ണിൽ പിഴിയുവാൻ ഒരു കഷണം ഉള്ളി കിട്ടുവാനായിട്ടു ഈ രാജ്യമുഴുവനും നടന്നിട്ടും കണ്ണിൽപെടുകയുണ്ടായില്ല. ഇതുപോലെ ഫെറുണ്ടൻപേന, വാച്ച്, കടലാസ്സ് തുടങ്ങി ഉല്പാദിപ്പിച്ച കപ്പലുപയോഗമുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങൾക്കും വില നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള സാധനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റോക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ടില്ല. പൊതുജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാനുള്ള യാതൊരു ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ നിശ്ചയമായിട്ടും.....

The House rose for the day at 5 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA

Secretary to the Council